EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 4.8.2020
COM(2020) 355 final

2020/0163 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Kanariansaarilla sovellettavasta AIEM-verosta

{SWD(2020) 154 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Euroopan unionin syrjäisimpiin alueisiin, kuten Kanariansaariin, sovellettavassa Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT) ei periaatteessa sallita, että paikallisia tuotteita verotetaan eri tavalla kuin Espanjan tai muiden jäsenvaltioiden tuotteita. SEUT-sopimuksen 349 artiklassa sallitaan EU:n syrjäisimpiä alueita koskevien erityistoimenpiteiden toteuttaminen, sillä siinä tunnustetaan, että useat pysyvät rajoitteet yhdessä haittaavat suuresti näiden alueiden kehitystä ja vaikuttavat niiden sosiaaliseen ja taloudelliseen tilanteeseen.

Ehdotus koskee neuvoston päätöstä, jolla korvataan voimassa oleva 12 päivänä kesäkuuta 2014 annettu neuvoston päätös N:o 377/2014/EU[1]. Tällä SEUT-sopimuksen 349 artiklan nojalla annetulla päätöksellä Espanjalle annettiin lupa soveltaa tiettyihin Kanariansaarilla paikallisesti tuotettuihin tuotteisiin vapautuksia tai alennuksia ”Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancìas en las islas Canarias” -nimisestä verosta, jäljempänä ’AIEM’, 31 päivään joulukuuta 2020 asti.

AIEM on välillinen valtion vero, joka kannetaan yhdessä vaiheessa tavaroiden luovutuksista Kanariansaarilla. Päätökseen N:o 377/2014/EU sisältyvät erityistoimenpiteet ovat eräänlainen eriytetyn verotuksen muoto, joka hyödyttää joidenkin paikallisten tuotteiden tuotantoa. Tämä veroetuus on valtiontukea, jota Espanjan viranomaiset tällä hetkellä toteuttavat yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen[2] alueellista tukea koskevan jakson nojalla.

Tämän toimenpiteen tavoitteena on korvata Kanariansaarten tuottajille syrjäiseen sijaintiin, raaka-aine- ja energiariippuvuuteen, laajempien varastojen perustamisen välttämättömyyteen, paikallisten markkinoiden pieneen kokoon ja vientitoiminnan kehittymättömyyteen liittyvät pysyvät rajoitteet. Kyseisten rajoitteiden vuoksi paikallisesti tuotettujen tuotteiden tuotantokustannukset ja siten myös niiden omakustannushinnat ovat korkeammat. Tämän vuoksi paikalliset tuottajat eivät olisi ilman erityistoimenpiteitä yhtä kilpailukykyisiä kuin manner-Euroopan tuottajat, vaikka otettaisiin huomioon kustannukset, joita tuotteiden kuljettamisesta Kanariansaarille aiheutuu. Tämä vaikeuttaisi paikallisen tuotannon säilyttämistä. Erityistoimenpiteillä on tarkoitus vahvistaa paikallista teollisuustuotantoa korvaamalla sille aiheutuvat lisäkustannukset ja luomalla näin tasapuoliset toimintamahdollisuudet.

Espanja esitti 24 päivänä huhtikuuta 2019 komissiolle pyynnön päätöksen N:o 377/2014/EU soveltamisajan pidentämisestä.

Päätöksen N:o 377/2014/EU soveltamisajan pidentämistä koskevan pyynnön vuoksi komissio teetti ulkopuolisen selvityksen arvioidakseen nykyistä järjestelmää sekä vaikutuksia, joita voisi olla vuoden 2020 jälkeistä aikaa koskevilla mahdollisilla vaihtoehdoilla, mukaan luettuna tämän ehdotuksen perustana oleva vaihtoehto. Tämän tutkimuksen perusteella

[1] Neuvoston päätös N:o 377/2014/EU, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2014, Kanariansaarilla sovellettavasta AIEM-verosta (EUVL L 182, 21.6.2014, s. 4–8).

[2] Yleinen ryhmäpoikkeusasetus (komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti) on EU:n oikeusperusta, jonka nojalla AIEM-valtiontukijärjestelmä on EU:n sääntöjen mukaan sallittu.

komissio katsoo, että on perusteltua suostua pyydettyyn soveltamisajan pidentämiseen, mikäli nykyiseen järjestelmään tehdään eräitä muutoksia.

Näin ollen tällä ehdotuksella määritellään AIEM-veroa koskeva oikeudellinen kehys 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2027 väliselle ajalle sekä nykyisten järjestelyjen tarkistuksia, joilla pyritään tekemään järjestelmästä joustavampi ja avoimempi.

Nykyiseen järjestelmään ehdotetut muutokset ovat seuraavat:

(a) Tukikelpoisten tuotteiden määrittelyperusteiden tarkistus.

Tarkistetussa järjestelmässä ehdotetaan uutta menetelmää erityisellä verojärjestelyllä tuettavien tuotteiden määrittelemiseksi. Nykyisen määrittelytavan sijasta, jossa kukin erillinen tuote yksilöidään nimenomaisesti päätöksessä (4-numeroisesta CN-koodista 10-numeroiseen TARIC-koodiin vaihtelevien koodien perusteella), ehdotetussa päätöksessä esitetään vain tukikelpoiset tuoteryhmät (4-numeroinen CN-koodi), ja kansalliset viranomaiset yksilöivät erityiset tuotteet (8-numeroinen tai sitä suurempi CN-koodi) omissa lainsäädäntö- ja hallintokehyksissään.

Espanjan viranomaiset ovat pyytäneet, että 99 harmonoidun järjestelmän (HS) nimikkeisiin[3] kuuluvaa tuoteryhmää, jotka määritellään yhdistetyn nimikkeistön nelinumeroisten nimikkeiden mukaisesti, voisi hyötyä tästä toimenpiteestä. Komissio on samaa mieltä liitteessä I olevasta luettelosta, koska nämä tuoteryhmät täyttävät tukikelpoisuusperusteet.

Tuotteet valitaan seuraavin perustein:

– tuotteen paikallista tuotantoa on olemassa ja sen osuus paikallisista markkinoista on vähintään viisi prosenttia;

– on olemassa merkittävää tavaroiden tuontia (muun muassa Manner-Espanjasta ja muista jäsenvaltioista), joka saattaa vaarantaa paikallisen tuotannon jatkumisen ja jonka osuus paikallisista markkinoista on vähintään 10 prosenttia; ja

– on olemassa lisäkustannuksia, jotka nostavat paikallisen tuotannon omakustannushintaa verrattuna muualla tuotettuihin tuotteisiin ja vaarantavat paikallisesti tuotettujen tuotteiden kilpailukyvyn.

Markkinaosuusrajoista voidaan poiketa asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, joita ovat muun muassa työvoimavaltainen tuotanto; paikallisen kehityksen kannalta muulla tavoin strateginen tuotanto; kausiluonteisille vaihteluille altis tuotanto; erityisen epäedullisessa asemassa olevilla alueilla sijaitseva tuotanto; terveyskriisien torjumiseksi tarvittavien lääkinnällisten tuotteiden ja henkilönsuojaimien tuotanto.

(b) Suurimman sallitun eron määrittelymekanismien tarkistus.

Tarkistetulla järjestelmällä on tarkoitus yksinkertaistaa verotuksen eron määrittelyä korvaamalla nykyiset neljä eri tuoteluetteloa vain yhdellä luettelolla ja asettamalla yksi suurin sallittu raja-arvo, joka on 15 prosenttia, kaikkien uuden päätöksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden suurimmaksi sallituksi eroksi verotuksessa.

[3] Yhdistetty nimikkeistö (CN-nimikkeistö) on yhteisessä tullitariffissa käytettävä tavaroiden luokitteluväline, jota säännellään neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2658/87 tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista. Se perustuu Maailman tullijärjestön (WCO) ylläpitämään harmonoidun järjestelmän (HS) nimikkeistöön. Sen luokittelunimikkeet koostuvat neljästä numerosta.

Espanjan viranomaiset päättävät, mikä on kunkin tuotteen osalta asianmukainen prosenttiosuus, ja toimittavat nämä tiedot komissiolle ennen uuden neuvoston päätöksen voimaantuloa. Tästä huolimatta on sovellettava vuosittain menetettyjen verotulojen 150 miljoonan euron määrällistä rajaa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta.

Tuoteluettelossa ja suurimmassa sallitussa verotuksen erossa otetaan huomioon SEUT-sopimuksen 349 artiklan tavoite toteuttaa erityistoimenpiteitä, jotta voidaan ottaa huomioon EU:n syrjäisimpiin alueisiin kuuluvien Kanariansaarten erityispiirteet, ja välttää samalla kilpailun vääristyminen tavalla, joka voisi haitata sisämarkkinoiden toimintaa.

(c) Tarkistetut seurantajärjestelyt.

Ehdotuksella pyritään myös vähentämään usein suoritettavan uudelleenarvioinnin aiheuttamaa taakkaa ja lisäämään seuranta- ja arviointitoimien hyödyllisyyttä ja tehokkuutta. Tästä syystä siinä ehdotetaan vakiomuotoista raportointirakennetta, joka perustuu kaikille erityisestä verotusjärjestelystä hyötyville EU:n syrjäisimmille alueille yhteisiin yhdenmukaistettuihin indikaattoreihin.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Vuonna 2017 annetussa tiedonannossa ”Vahvempi ja uudistettu strateginen kumppanuus EU:n syrjäisimpien alueiden kanssa”[4] todetaan, että syrjäisimmillä alueilla on edelleen vakavia haasteita, joista monet ovat pysyviä. Tiedonannossa esitetään komission lähestymistapa siihen, miten näitä alueita tuetaan niiden ainutlaatuisten vahvuuksien hyödyntämisessä ja kasvua ja työpaikkoja tarjoavien uusien alojen määrittämisessä.

Tätä taustaa vasten tämän ehdotuksen tavoitteena on tukea Espanjan syrjäisintä aluetta sen voimavarojen hyödyntämisessä paikallisen kasvun ja työpaikkojen luomisen mahdollistamiseksi paikallisilla tuotantoaloilla. Ehdotuksella täydennetään syrjäisestä sijainnista ja saaristoasemasta johtuvia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä koskevaa ohjelmaa (POSEI)[5], jonka tarkoituksena on tukea alkutuotantoa ja raaka-ainetuotantoa, Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa (EMKR)[6] sekä Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR)[7] lisämäärärahan rahoitusta.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus on yhdenmukainen vuoden 2015 sisämarkkinastrategian[8] kanssa. Siinä komissio asettaa tavoitteeksi syvemmät ja oikeudenmukaisemmat sisämarkkinat, jotka hyödyttävät kaikkia sidosryhmiä. Yksi ehdotetun toimenpiteen tavoitteista on vähentää syrjäisimpien alueiden yrityksille aiheutuvia lisäkustannuksia, jotka vaikeuttavat niiden täysimääräistä osallistumista sisämarkkinoihin. Koska kyseessä olevat tuotantomäärät ovat pieniä ja AIEM-

4 COM(2017) 623 final.

5 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013.

6 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta.

7 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä.

8 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille (COM(2015) 550 final), s. 4.

veroa sovelletaan rajoitetusti vain Kanariansaarilla, ehdotuksella ei odoteta olevan kielteisiä vaikutuksia sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Oikeusperustana on SEUT-sopimuksen 349 artikla. Sen nojalla neuvosto voi hyväksyä erityissäännöksiä, joilla mukautetaan perussopimusten soveltamista EU:n syrjäisimpiin alueisiin.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Ainoastaan neuvostolla on SEUT-sopimuksen 349 artiklan nojalla valtuudet hyväksyä erityistoimenpiteitä, joilla mukautetaan perussopimusten, mukaan lukien yhteiset politiikat, soveltamista EU:n syrjäisimpiin alueisiin niiden taloudelliseen ja sosiaaliseen tilanteeseen vaikuttavien pysyvien rajoitusten vuoksi. Tämä pätee myös SEUT-sopimuksen 110 artiklaa koskeviin poikkeuksiin. Näin ollen ehdotus neuvoston päätökseksi on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

• Suhteellisuusperiaate

Tässä ehdotuksessa noudatetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU-sopimus) 5 artiklan 4 kohdassa määrättyä suhteellisuusperiaatetta. Ehdotetuissa muutoksissa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseessä olevien ongelmien ratkaisemiseksi ja näin ollen SEU-sopimuksen tavoitteiden (sisämarkkinoiden moitteeton ja tehokas toiminta) saavuttamiseksi.

• Toimintatavan valinta

Neuvoston päätös N:o 377/2014/EU ehdotetaan korvattavan neuvoston päätöksellä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Voimassa olevan lainsäädännön jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset

AIEM-verojärjestelyn soveltamisala vastaa tyydyttävästi asianomaisten talouden toimijoiden tarpeita. AIEM-erityisjärjestelyn tarkoituksena on tukea paikallisia tuotteita kaventamalla paikallisten tuotteiden ja saarien ulkopuolella tuotettujen tuotteiden kilpailukykyeroa, joka aiheutuu Kanariansaarten pysyvistä rajoitteista johtuvista ylimääräisistä tuotantokustannuksista. AIEM-verojärjestelyllä korvataan vain osa arvioiduista lisäkustannuksista. Alennettu verokanta kattaa keskimäärin noin neljäsosan lisäkustannuksista, mutta raha-arvona ilmaistuna kokonaiskorvaus – mitattuna suhteessa kaikkiin tuontituotteista kannettaviin veroihin – on vain 14 prosenttia kaikista lisäkustannuksista. Tässä mielessä AIEM-verolla lähinnä hillitään Kanariansaarten paikallisen teollisuuden taantumista sen sijaan, että sillä autettaisiin täysipainoisesti kehitystä ja kasvua.

Ulkoisessa tutkimuksessa tehdyn kvantitatiivisen data-analyysin tulokset viittaavat siihen, että ilman AIEM-veron tukea paikallisten tuotannonalojen tulos olisi ollut huomattavasti heikompi. Noin yksi kolmasosa AIEM-verolla tuettujen tuotteiden arvosta (noin 570 miljoonaa euroa) johtui teoriassa verokannan eriyttämiseen perustuvasta järjestelystä, jolla on ollut myönteisiä työllisyysvaikutuksia – aloilla, joihin AIEM-veroa sovelletaan, on kirjattu lähes 2 000 yksikön lisäys vuoden 2014 jälkeen – sekä toiminnassa olevien yritysten

määrään, joka on kasvanut noin 300 yksikköä samana aikana. Investointien kokonaisarvoihin ja tuotannon monipuolistamiseen liittyvistä hyödyistä ei ole näyttöä. Tehokkuuden suhteen erityisjärjestelyn suorituskyky on yleisesti ottaen positiivinen, sillä toimenpiteen ”kustannusten” (menetettyjen verotulojen) ja sen oletettavasti mahdollistaman paikallisen tuotannon lisäyksen suhde on lähes 1:3.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Nykyisen järjestelmän analysointia tukevan ulkopuolisen selvityksen yhteydessä haastateltiin kaikkiaan noin 120 sidosryhmää. Haastatteluohjelmaan osallistui asianomaisia komission yksiköitä ja Espanjan edustajia.

Tässä kuulemisessa kiinnitettiin huomiota asianomaisten sidosryhmien riittävään edustukseen ja tasapainoon, mukaan lukien sekä paikallisten tuotantoalojen edustajat – eli erityisjärjestelmien edunsaajat – sekä niiden kaupan alojen ja palvelualojen edustajat, joihin erityisjärjestelmät vaikuttavat suoraan tai välillisesti.

- **Vaikutustenarviointi**

Tätä aloitetta on valmisteltu kahdella perättäisellä toimenpiteellä: ensin tehtiin nykyisen järjestelmän jälkiarviointi ja välittömästi sen jälkeen ennakoiva arviointi. Tällaisesta nykyisen järjestelmän jatkamisen tai sen mahdollisen muuttamisen vaikutuksia koskevasta arvioinnista on laadittu analyysiasiakirja, johon sisältyy arviointiliite. Tämä asiakirja perustuu ulkopuoliseen selvitykseen ja kyseisen jäsenvaltion toimittamiin tietoihin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus ei vaikuta Euroopan unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Poikkeuksen täytäntöönpanon ja toimivuuden seuranta kuuluu Espanjan viranomaisille ja komissiolle, kuten tähänkin asti.

Espanjan viranomaisia pyydetään toimittamaan vuosia 2019–2024 koskeva kertomus viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2025. Kertomuksen on sisällettävä seuraavat: tiedot tuotannosta aiheutuvista lisäkustannuksia; talouden vääristymät ja vaikutukset markkinoihin; tiedot, joiden perusteella voidaan arvioida vaikuttavuutta, tehokkuutta ja yhdenmukaisuutta muiden EU-politiikkojen kanssa; tiedot lainsäädännön pysymisestä tarkoituksenmukaisena ja sen EU:n tason lisäarvosta.

Raportointimenettelyssä olisi myös pyrittävä keräämään kaikilta asiaankuuluvilta sidosryhmiltä tietoja niille aiheutuvien tuotantoon ja vaatimusten noudattamiseen liittyvien kustannusten tasosta ja kehityksestä sekä mahdollisista markkinoiden vääristymistä.

Sen varmistamiseksi, että Espanjan viranomaisten keräämät tiedot sisältävät ne tiedot, joita komissio tarvitsee tehdäkseen perustellun päätöksen järjestelmän validiudesta ja toteuttamiskelpoisuudesta tulevaisuudessa, komissio laatii erityiset ohjeet vaadituista tiedoista. Ohjeet tulevat olemaan mahdollisimman pitkälle yhteiset muiden samanlaisten EU:n syrjäisimpiä alueita koskevien ja samanlaisella lainsäädännöllä säänneltyjen järjestelmien ohjeiden kanssa.

Siten komissio pystyy arvioimaan, ovatko poikkeuksen myöntämisperusteet edelleen voimassa, onko Espanjan myöntämä veroetuus yhä oikeasuhteinen ja onko veropoikkeusjärjestelmälle olemassa vaihtoehtoisia toimenpiteitä ottaen huomioon niiden kansainvälinen ulottuvuus.

Seurantakertomuksen rakenne ja siinä vaadittavat tiedot ovat ehdotuksen ohessa liitteessä II. Kun Espanjan viranomaiset toimittavat seurantakertomuksen, komissio arvioi eriytettyjen verokantojen vaikutuksia ja arvioi muutosten tarvetta.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Tätä kohtaa ei sovelleta, sillä artiklojen sisältö on selkeä.

2020/0163 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Kanariansaarilla sovellettavasta AIEM-verosta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 349 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[9],

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) SEUT-sopimuksen 349 artiklan nojalla neuvosto, ottaen huomioon syrjäisimpien alueiden rakenteelliset, taloudelliset ja sosiaaliset rajoitteet, joita ovat muun muassa niiden syrjäinen sijainti, saaristoluonne, pieni koko, vaikea pinnanmuodostus sekä taloudellinen riippuvuus muutamista harvoista tuotteista, toteuttaa erityistoimenpiteitä, joilla pyritään erityisesti luomaan näillä alueilla perussopimusten soveltamisen edellytykset, yhteiset politiikat mukaan luettuina.

(2) Näin ollen on aiheellista toteuttaa erityistoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on erityisesti määritellä ne edellytykset, joilla perussopimusta sovelletaan kyseisiin alueisiin. Toimenpiteissä on otettava huomioon näiden alueiden erityispiirteet ja rajoitteet heikentämättä yhteisön oikeusjärjestyksen yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta, sisämarkkinat ja yhteiset politiikat mukaan luettuina.

(3) Merkittävän rajoitteen muodostaa Kanariansaarten taloudellinen riippuvuus palvelualasta ja erityisesti matkailusta, kun sitä mitataan tähän sektoriin liittyvällä osuudella alueen BKT:stä. Tällä sektorilla on Kanariansaarten taloudessa huomattavasti suurempi merkitys kuin teollisuudella.

(4) Saarille luonteenomainen syrjäinen sijainti ja saaristoluonne haittaavat henkilöiden, tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta, ja ne ovat Kanariansaarten toiseksi merkittävin rajoite. Saarten sijainti lisää niiden riippuvuutta lento- ja meriliikenteestä. Kuljetukset näiden syrjäisten saarten alueelle tai alueelta sekä saarten välillä lisäävät entisestään paikallisen teollisuuden tuotantokustannuksia. Tuotantokustannukset ovat suurempia, koska nämä liikennemuodot ovat tehottomampia ja kalliimpia kuin maantie- tai rautatieliikenne.

(5) Syrjäisestä sijainnista seuraa, että tuotantokustannuksia nostavat myös saarten riippuvuus raaka-aineiden ja energian tuonnista, varastojen perustamisvelvoite ja tuotantovälineiden hankinnassa ilmenevät vaikeudet.

[9] EUVL C , , s. .

(6) Markkinoiden pieni koko ja vientitoiminnan kehittymättömyys, saarten maantieteellinen hajanaisuus ja välttämättömyys pitää yllä eriytettyjä mutta volyymiltään rajallisia tuotantolinjoja pienten markkinoiden tarpeiden tyydyttämiseksi, rajoittavat mahdollisuuksia saada aikaan mittakaavaetuja.

(7) Erityis- ja ylläpitopalvelujen sekä yritysten johtohenkilöstön ja teknisen henkilöstön ammatillisten koulutuspalvelujen saanti Kanariansaarilla usein rajallista tai kallista, samoin kuin yritysten toiminnan edistäminen alueen ulkopuolisilla markkinoilla. Lisäksi rajalliset jakelukanavat johtavat ylivarastointiin.

(8) Ympäristön osalta teollisuusjätteiden hävittäminen ja myrkyllisten jätteiden käsittely nostavat ympäristökustannuksia. Kustannukset ovat tavanomaista korkeammat, koska kierrätyslaitoksia ei ole kuin eräille tuotteille ja koska jätteitä joudutaan kuljettamaan käsiteltäväksi Kanariansaarten ulkopuolelle.

(9) Tilanteen huolellisen tarkastelu vahvistaa sen, että on syytä hyväksyä Espanjan pyyntö ja uusia sellaisiin tuotteisiin sovellettavan veron toteuttamista koskeva lupa, joiden osalta voidaan harkita verosta vapauttamista paikallisen tuotannon edistämiseksi.

(10) AIEM-vero palvelee tavoitetta, joka koskee Kanariansaarten teollisuustuotantoalojen itsenäistä kehittymistä ja saarten talouden monipuolistamista.

(11) EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan perusteella hyväksytyllä 20 päivänä kesäkuuta 2002 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2002/546/EY Espanjalle annettiin alun perin lupa soveltaa tiettyihin Kanariansaarilla paikallisesti tuotettuihin tuotteisiin vapautuksia tai alennuksia ”Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancìas en las islas Canarias” -nimisestä verosta, jäljempänä ’AIEM’, 31 päivään joulukuuta 2011 asti. Mainitun päätöksen liitteessä on luettelo tuotteista, joihin verovapautuksia tai veronalennuksia voidaan soveltaa. Ero paikallisesti valmistettujen tuotteiden ja muiden tuotteiden verotuksen välillä saa olla tuotteesta riippuen enintään 5, 15 tai 25 prosenttiyksikköä.

(12) Joulukuun 19 päivänä 2011 annetulla neuvoston päätöksellä N:o 895/2011/EU muutettiin neuvoston päätöstä 2002/546/EY siten, että sen soveltamisaikaa pidennettiin 31 päivään joulukuuta 2013.

(13) Joulukuun 17 päivänä 2013 annetulla neuvoston päätöksellä N:o 1413/2013/EU muutettiin päätöstä 2002/546/EY siten, että sen soveltamisaikaa pidennettiin 30 päivään kesäkuuta 2014.

(14) Kesäkuun 12 päivänä 2014 annetulla neuvoston päätöksellä N:o 377/2014/EU annettiin Espanjalle lupa soveltaa poikkeuksia tai alennuksia AIEM-verosta tiettyihin Kanariansaarilla paikallisesti tuotettuihin tuotteisiin 31 päivään joulukuuta 2020. Mainitun päätöksen liitteessä on luettelo tuotteista, joihin verovapautuksia tai veronalennuksia voidaan soveltaa.

(15) Suurin verotuksen ero, jota voidaan soveltaa kyseisiin teollisuustuotteisiin, on 15 prosenttia. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti Espanjan viranomaiset päättävät asianomaisesta prosenttiosuudesta kunkin tuotteen osalta. Sallittu ero verotuksessa ei saisi ylittää osoitettuja lisäkustannuksia. Tästä huolimatta veroetuun sovelletaan vuotuista 150 miljoonan euron rajaa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta.

(16) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ja joustavuuden varmistamiseksi Espanjan viranomaiset voivat muuttaa tuotteita ja niiden sallittua eroa verotuksessa siten, että ne vastaavat tällaisten tuotteiden tuottamisesta Kanariansaarilla aiheutuvien

lisäkustannusten todellista tasoa. Tässä yhteydessä Espanjan viranomaisten olisi voitava soveltaa alempia eriytettyjä verokantoja ja vahvistaa tarvittaessa vähimmäisverokanta tietyille tuotteille edellyttäen, että kaikki muutokset ovat SEUT-sopimuksen 349 artiklan tavoitteiden mukaisia. Kaikkien tuoteluetteloon tehtävien muutosten olisi perustuttava seuraaviin tukikelpoisuusperusteisiin: tuotteen paikallista tuotantoa on olemassa ja sen osuus paikallisista markkinoista on vähintään viisi prosenttia; on olemassa merkittävää tavaroiden tuontia (muun muassa Manner-Espanjasta ja muista jäsenvaltioista), joka saattaa vaarantaa paikallisen tuotannon jatkumisen ja jonka osuus paikallisista markkinoista on vähintään 10 prosenttia; on olemassa lisäkustannuksia, jotka nostavat paikallisen tuotannon omakustannushintaa verrattuna muualla tuotettuihin tuotteisiin ja vaarantavat paikallisesti tuotettujen tuotteiden kilpailukyvyn.

(17) Markkinaosuusrajoista voidaan poiketa asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, joita ovat muun muassa seuraavat: työvoimavaltainen tuotanto; paikallisen kehityksen kannalta muulla tavoin strateginen tuotanto; kausiluonteisille vaihteluille altis tuotanto; erityisen epäedullisessa asemassa olevilla alueilla sijaitseva tuotanto; terveyskriisien torjumiseksi tarvittavien lääkinnällisten tuotteiden ja henkilönsuojaimien tuotanto. Espanjan viranomaisten olisi voitava muuttaa luetteloa tuotteista ja niiden sallitusta erosta verotuksessa edellyttäen, että kaikki muutokset ovat SEUT-sopimuksen 349 artiklan tavoitteiden mukaisia.

(18) Kanariansaarten sosioekonomiselle kehittämiselle annettavan tuen tavoitteita toteutetaan kansallisesti veron käyttötarkoitusta ja AIEM-verosta saatavien tulojen varaamista koskevin vaatimuksin. Näiden verotulojen sisällyttäminen Kanariansaarten taloutta ja verotusta koskevan järjestelmän varoihin ja niiden varaaminen Kanariansaarten taloudelliseen ja sosiaaliseen kehittämisstrategiaan paikallisen tuotannon edistämiseksi on lakiin perustuva velvoite.

(19) Vapautuksia tai alennuksia AIEM-verosta olisi sovellettava seitsemän vuotta. Jotta komissio voi arvioida, täyttyvätkö luvan myöntämisperusteet edelleen, Espanjan olisi toimitettava komissiolle seurantakertomus viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2025.

(20) Tällä päätöksellä ei rajoiteta SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mahdollista soveltamista,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Poiketen siitä, mitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 28, 30 ja 110 artiklassa määrätään, Espanjan viranomaisille annetaan lupa määrätä liitteessä I tarkoitettuihin ryhmiin kuuluville Kanariansaarilla paikallisesti tuotetuille tuotteille täysimääräisiä vapautuksia tai alennuksia ”Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancìas en las islas Canarias” -nimisestä verosta (AIEM) 31 päivään joulukuuta 2027 asti. Näiden vapautusten on kuuluttava Kanariansaarten taloudelliseen ja sosiaaliseen kehittämisstrategiaan ja edistettävä alueen paikallista toimintaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen täysimääräisten vapautusten tai alennusten soveltaminen ei saa johtaa eroihin, jotka ylittävät liitteessä I tarkoitettuihin tuoteryhmiin kuuluvien tuotteiden osalta 15 prosenttia.

Espanjan on varmistettava, että tuotteisiin sovellettavat vapautukset tai alennukset eivät ylitä paikallisen taloudellisen toiminnan kehittämisen, edistämisen ja säilyttämisen kannalta

välttämätöntä prosenttilukua. Sallittu ero verotuksessa ei saa ylittää osoitettuja lisäkustannuksia.

3. Tähän veroetuun sovelletaan vuotuista 150 miljoonan euron rajaa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta.

2 artikla

Tämän päätöksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet valitaan seuraavin perustein:

a) tuotteen paikallista tuotantoa on olemassa ja sen osuus paikallisista markkinoista on vähintään 5 prosenttia;

b) on olemassa merkittävää tavaroiden tuontia (muun muassa Manner-Espanjasta ja muista jäsenvaltioista), joka saattaa vaarantaa paikallisen tuotannon jatkumisen ja jonka osuus paikallisista markkinoista on vähintään 10 prosenttia;

c) on olemassa lisäkustannuksia, jotka nostavat paikallisen tuotannon kustannuksia verrattuna muualla tuotettuihin tuotteisiin ja vaarantavat paikallisesti tuotettujen tuotteiden kilpailukyvyn.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitetuista markkinaosuusrajoista voidaan poiketa asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, joita ovat muun muassa seuraavat:

i) työvoimavaltainen tuotanto;

ii) paikallisen kehityksen kannalta muulla tavoin strateginen tuotanto;

iii) kausiluonteisille vaihteluille altis tuotanto;

iv) erityisen epäedullisessa asemassa olevilla alueilla sijaitseva tuotanto;

iv) terveyskriisien torjumiseksi tarvittavien lääkinnällisten tuotteiden ja henkilönsuojaimien tuotanto.

3 artikla

Espanjan viranomaisten on toimitettava viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2021 komissiolle alustava luettelo tuotteista, joihin vapautuksia tai alennuksia sovelletaan. Näiden tuotteiden on kuuluttava tämän päätöksen liitteessä I vahvistettuihin tuoteryhmiin. Espanjan viranomaiset voivat tehdä muutoksia tähän tuoteluetteloon edellyttäen, että komissiolle ilmoitetaan kaikki merkitykselliset tiedot.

4 artikla

Espanjan on toimitettava viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2025 komissiolle kertomus, jonka avulla komissio voi arvioida, täyttyvätkö tämän päätöksen 1 artiklassa säädetyn luvan myöntämisedellytykset edelleen. Kertomuksessa on oltava liitteessä II edellytetyt tiedot.

5 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu Espanjan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja